

Μιά φορά κ' ἔνα καιρὸ ἦταν. Ἐνα ὀρφανὸ κορίτσι, πτωχὸ, μὰ πολὺ
προκομμένον κ' ἔμπορε, κάθε βράδυ καθοῦνταν μὲ τὸ λυχνῶρι καὶ νυχτέ-
ρευε. Ἀμα περνοῦσε ἡ ἄρα καὶ νύσταζε ἔλεγε:

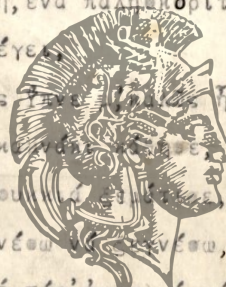
Ἦλθες ὕπνε μ', καλῶς ἦλθες,
νὰ καρνάκι κἀθήσε,
νὰ κουκκιά ξεμάτισε, (1)
νὰ γνέσω, νὰ ξεγνέσω,
νὰ σὲ παρ' ἀγκαλιὰ νὰ πέσω.

Μιά γειτόνισσα πού τῇ ζούλευε, πάγει στὴ βασίλισσα καὶ τῇ λέγει,
Βασίλισσα μ' πολύχρονη, ἔνα παλαμφορίτσι ἔχει τὸ γιὸ σ' τὸν ὕπνο
κάθε βράδυ καὶ τὸν λέγει,

Ἦλθες ὕπνε μ', καλῶς ἦλθες,
νὰ καρνάκι κἀθήσε,
νὰ κουκκιά ξεμάτισε,
νὰ γνέσω, νὰ ξεγνέσω,
νὰ σὲ παρ' ἀγκαλιὰ νὰ πέσω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

-Σ' εὐχαριστῶ πού ἦλθες καὶ γὰρ.

Τὴν ἄλλη μέρα πάλι πάγει στὴ βασίλισσα καὶ λέγει, βασίλισσα μ' τὸν
γιὸ σ' αὐτὴ τὸν δὲν' ἔλα κουκκιά νὰ τρώγῃ καὶ θὰ πρηστοῦ ἡ καρδιά τῆς.

-Καλὰ πού ἦλθες καὶ μὲ τὸπες.

Πιδὺν' ἡ βασίλισσα καὶ γεμίζ' πανέρις μὲ φαγιά, γλυκίσματα καὶ παρικά
καὶ τὰ δὲν' οἷς δοῦλαι νὰ τὰ πᾶνε σὲ κορίτσι πού πᾶγ' ὁ γιὸς τῆς
καὶ ξενοχίδει.

Τὸ κορίτσι ξαφνίσθηκε σὺν εἶδε τίς βασιλικὸς δοῦλοι. Τὰ στέλνει
εἶπαν ἡ βασίλισσα γιὰ νὰ δένης τό βασιλικὸν τὸν ὕπνον νὰ μὴ τρώγ'

1= Βγάλε τὸ μάτι ἀπὸ τὰ κουκκιά, ἴσως τὴν μαύρη γραμμὴ πού ἔχουν τὰ
κουκκιά (οἱ κύματοι). -

2= Τὸ σπομάχι.

κουκιά καί νά τρώς καί εὖ.

Τό κορίτσι κατόλαβε πῶς ἡ γειτόνισσά ~~της~~ πού τό ἐχθρεύονταν
θά τό κατηγοροῦσε στή βασίλισσα, τό πήρε καί δέν εἶπε τίποτε. Ἡ γει-
τόνισσα χόλιασε σὲν εἶδε νά παγαίνει τό ὄωρα τῆς βασίλισσας.

Σέ λίγες μέρες τό κορίτσι ἀρρώστησε, τό ἔπιασε δυνατός καρδια-
πονός καί βογκοῦσε ἀπ' τὸν πόνον, δέν χάν' καιρό καί πάλ' ἔλεια στή βασί-
λισσα καί τή λέγ', βασίλισσα μ', αὐτή ἡ προκομμέν' γέννησε χθές τό
βράδυ κ' ἔκανε ἀγέρι.

- Καλά πού ἤλθες καί μέ τόπες.

Ἡ βασίλισσα γεμίζ' ἕνα σεντεῦκι μωραδικά χρυσοκέντητα καί ἄλλα
ρουχικά γιά τή μητέρα τοῦ μικροῦ καί τά στέλνει.

Οἱ δούλαι τό πᾶνε καί λένε πού ἔρχεται ἡ βασίλισσα γιά νά ντύσῃς
τό μωρό, νά ντυθῇς καί σὺ.

Τό κορίτσι κατόλαβε καί ἔπιασε καί ἔπιασε καί ἔπιασε καί ἔπιασε καί ἔπιασε
οἱ δούλαι τό πᾶνε καί λένε πού ἔρχεται ἡ βασίλισσα γιά νά ντύσῃς
τό μωρό, νά ντυθῇς καί σὺ.

Τό κορίτσι ἔμεινε συλλογιμένο, τί νά κάνῃ, μέ τί πρόσωπο νά πάγῃ
σέ τό παλάτι, πῶς νά δῇ τή βασίλισσα, καί τί μωρό νά πάρῃ;

Ντυλίζει τόν κόπανο τόν βάζει τό χρυσοκεντημένα μωραδικά,
ἐκεῖν' ἀλλάζει καί στολίζεται καί πηγαίνει σέ τό παλάτι. Στό ὄρωρ ὅπου
πάγαινε βρίσκει τρεῖς γυναῖκες, ἦταν οἱ τρεῖς μοῦρες, ἡ μιά δέν εἶχε
γελάσει στή ζωή της, οἱ ἀδελφές της τό εἶχανε καὶ κ' εἶπαν, ὅποιος
τήν κάνει καί γελάσ' ὅ, τι κι' ἂν γυρέψ' ὅς τό ὁόσουνε.

Ἡ Μοῦρα πού δέ γελοῦσε σὲν εἶδε τό κορίτσι νά βαστάῃ στήν
ἀγκαλιά τόν κόπανο ντυμένο σ' ὁ μωρό, βγάζει κάτι κἄνανα (1) πού οἱ
ἀδελφές της ξαφνίσθηκαν. Ποιός νᾶναι πού τήν ἔκαρε νά γελάσῃ. Πᾶνε

~~1. Στεροχέπνες.~~ - 1. Δυνατά γέλια.

3
κοντά και βλέπνε τόν κόπανο και ξεκαρδίζονται κι'αυτές στα γέλια.
Τή ρωταῦνε κ'ή κοπέλλα λέγ'έλη τήν ιστορία, ~~και~~ μέ γυρεύει ή βα-
σίλισσα νά δγῇ τό μωρό και γώ τί νά κάνω; φάσκωσα τόν κόπανο και
τόν πάγω.

Οί μαῖρες τήν εὐχήθηκαν, τόν κόπανο πού βασιῶ νά γίν' ἀγόρι και
νά μειδῶν ἴδιο τόν ὕπνο τό βασιλόπουλο, νά πάρης ἄντρα τό βασιλό-
πουλο τόν ὕπνο, και νά γίνης βασίλισσα. Τά εἶπανε και χάρηκαν.

Ὁ κόπανος ζωντάνεψε κ'έγινε μωρό κ'ή κοπέλλα χαρούμενη πέρνει
τόν δρόμο γιά τό παλῆτι.

Ἡ βασίλισσα μέλις τήν εἶδ' ἀπό μακριά νά ἔρχεται λέγει στίς δοῦ-
λες, ρίξτε χαλιδ πού θά περᾶσ' ή νύφη μ', τήν φίλε, φίλε τό μωρό, και
τό πῆρε ἀγκαλιά, ἦταν ἴδιος ~~ὡς τῆς~~ ὁ ὕπνος ~~καί~~ ἀπὸρρε μέ τήν
ἐμορφιά και τόν τρόπο τῆς κοπέλλας και στέλνει νά φωνάξουνε τό
βασιλόπουλο. ~~καί~~

-Σέ θέλ'ή μητέρα σ'ή βασίλισσα ἡ γυναῖκά σ' και τό παιδί σ'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ βασίλισσα ξαναμνηστικῶς τόν ὕπνο νά πάγῃ γρήγορα, τό βασιλό-
πουλο τρέμαζε μή τρελάθῃ καὶ ἄλλα τ' και τρομαγμένο τρέχει νά
δγῇ τί τρέχει.-

-Ἐλα νά δγῇς τῇ γυναῖκά σ' και τό παιδί σ', τό ἐμορφος πού εἶνε ὁ
γιός σου, εἶναι ἴδιος μέ σένα.

Τό βασιλόπουλο σάστισε, βλέπει τό μωρό ἴδιο σάν ἐκεῖνον, ρωτᾷ
τήν κοπέλλα, ἐγώ εἰμ' ὁ ἄντρας σου;

-Ναί.

Τό βασιλόπουλο νόμος πού ἐνειρεύουντανε, μπορεῖ νά εἶνε γυναῖκά μ'
αὐτή και παῖδί μ' αὐτό τό μωρό και γώ νά μή τό ξέρω;

Ἡ βασίλισσα ἔδωκε διαταγή νά εἶνε ὅλα ἔτοιμα γιά νά γίνῃ μέ παράτα-
ξη και ὁῦσα ή χαρά και βότασαν οἱ γιορτές και τά τραπέζια σαράντα
μέρες και σαράντα νύχτες.

Μιά μέρα ρωτᾷ τό βασιλόπουλο τῇ γυναῖκά τ' νά τό πῇ πῶς ἦλθε

σι παλάτι καὶ γιατί εἶπε πῶς ἦτανε γυναῖκά τ' καὶ τὸ παιδί αἰκὸ
τ' αὐτοῦ δὲν ἦτανε.

Ἡ γυναῖκά τ' λέγει ὅλη τὴν ἱστορία της ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ
τέλος, τὸ βασιλόπουλο τὴν φιλεῖ καὶ στέλνει νὰ φωνάξνε τὴ φθονερή
γυναῖκα καὶ νὰ τὴν κρίν' (1)

Οἱ δοῦλοι δὲ τὴν ἡύρανε, τὸ σπῖτι της ἦτανε ἔρημο, ἀπ' τὸ
κακὸ της πέθανε ὅταν εἶδε πῶς τὸ κορίτσι τοῦ φθονοῦσε καὶ κατη-
γοροῦσε ἀντὶ γιὰ κακὸ τὸ ἔκαμε καλὸ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

1. Διεύθυνσις

ΑΘΗΝΩΝ